

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Căpriță Gheorghe,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Căpriță Vasile împotriva lui Căpriță Gheorghe cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de către Căpriță Gheorghe, modificată hotărârea Judecătoriei Bălți din 15 martie 2013 prin micșorarea sumei încasate,

constată:

La 29 octombrie 2012 Căpriță Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Căpriță Gheorghe cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Consiliului raional Rîșcani nr.01/18 din 11 februarie 2009 în vederea restituirii valorii bunurilor confiscate, familiei Căpriță i-a fost alocată suma de 372450 lei.

Susține că din toți membrii familiei au rămas în viață doar dânsul, pîrîtul Căpriță Gheorghe și sora Gherman (Căpriță) Ana, ultima fiind separată din lista membrilor familiei, fiindu-i alocată o indemnizație separată.

Menționează că beneficiari a sumei de 372450 lei sunt numai dânsul și pîrîtul, iar contul deschis la filiala Rîșcani „Banca de Economii” SA a fost deschis pe numele ultimului, acesta avînd dreptul de a ridica sumele bănești, cu condiția de a-i achita o jumătate din suma alocată.

Mai invocă că achitarea sumelor a fost dispusă în 5 rate a câte 74490 lei pentru fiecare an, începînd cu anul 2009 pînă în 2013, însă pîrîtul nu i-a restituit jumătate din suma ce i se cuvenea, motiv pentru care s-a adresat cu prezenta acțiune.

Solicită încasarea din contul lui Căpriță Gheorghe în beneficiul său a sumei de 148980 lei, compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7600 lei și celorlalte cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea judecătoriei Bălți din 15 martie 2013 acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul lui Căpriță Gheorghe în beneficiul lui Căpriță Vasile suma de 148980 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 8129 lei.

Tot prin aceeași hotărâre a fost încasat din contul lui Căpriță Gheorghe taxa de stat în mărime de 4469 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 iunie 2013 a fost admis apelul declarat de către Căpriță Gheorghe, modificată hotărârea primei instanțe, prin micșorarea sumei încasate din contul lui Căpriță Gheorghe în beneficiul lui Căpriță Vasile de la 148980 lei la 99320 lei, cheltuielilor de judecată de la 8829 lei la 2533 lei, taxei de stat încasată din contul lui Căpriță Gheorghe în folosul statului de la 4469,40 lei la 2980 lei.

Tot prin aceeași decizie a fost încasat din contul lui Căpriță Gheorghe în beneficiul lui Căpriță Vasile suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în ordine de apel.

În susținerea concluziilor sale instanța de apel cu referire la art. art. 514, 572, 1500, 1560 și 1571 Cod civil, au reținut că conform deciziei Consiliului raional Rîșcani nr. 01/18 din 11 februarie 2009 în vederea restituirii valorii bunurilor confiscate, familiei Căpriță i-a fost alocată suma de 372450 lei. La data alocării sumei moștenitori legali erau Căpriță Ana, Căpriță Vasile și Căpriță Gheorghe, iar contul bancar fiind deschis pe numele ultimului la care a fost transferată suma de 297960 lei, echivalentul a patru rate.

La fel instanța de apel a reținut că compensația bănească alocată de Consiliul raional în vederea restituirii valorii bunurilor confiscate are statut de avere succesorală rămasă după decesul lui Căpriță Maria și urmează a fi partajată în cote părți egale succesorilor legali: Căpriță Ana, Căpriță Vasile și Căpriță Gheorghe, concluzionând, astfel, că cererea lui Căpriță Vasile este întemeiată parțial, și anume în proporție de 1/3 din averea succesorală ceea ce constituie 99320 lei.

La 02 august 2013 Căpriță Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu transmiterea pricinii la rejudecare în prima instanță.

Indică că nu poate fi reținută concluzia instanței de apel, precum că beneficiarii ai sumei de 372450 lei, alocată prin decizia Consiliului raional Rîșcani nr. 01/18 din 11 februarie 2009, sunt dânsul și Căpriță Vasile, ceilalți membri ai familiei fiind decedați.

Susține că prin decizia Consiliului raional Rîșcani din 11 februarie 2009 a fost aprobată lista victimelor represiunilor politice privind alocarea mijloacelor financiare pentru achitarea compensațiilor din contul bugetului de stat, în lista dată sub poziția 40 dânsul figurând ca victimă, faptul dat fiind probat și prin anexa nr. 2 a deciziei, în care la fel dânsul este recunoscut ca victimă.

Apreciază decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată, prin decizia emisă fiind soluționată problema drepturilor unor persoane care nu a fost implicate în proces.

Afirmă că instanța de apel s-a expus asupra drepturilor de moștenitor a surorii sale Gherman (Căpriță) Ana, fără ca aceasta să fie atrasă în proces.

Mai indică că prin decizia Consiliului raional Rîșcani din 11 februarie 2009 Ana Gherman (Căpriță), la fel, a fost recunoscută beneficiară a compensației, separat de compensația alocată lui, acest fapt fiind menționat în poziția 35 în anexa deciziei, ceea ce pe cale de consecință impune că instanța de apel, în mod arbitrar i-a recunoscut Anei Căpriță dreptul de a încasa din contul său a 1/3 din suma alocată suplimentar.

Insistă că la caz urmează a fi aplicate prevederile Legii nr. 1225-XII din 08 decembrie 1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice și prevederile

Hotărârii Guvernului nr. 627 din 05 iunie 2007 privind aprobarea Regulamentului privind restituirea valorii bunurilor prin achitarea de compensații persoanelor supuse represiunilor politice, precum și achitarea compensației în cazul decesului ca urmare a represiunilor politice.

La fel, invocă că în temeiul actelor normative invocate, fratele său era în drept să ceară achitarea compensației în termen de 3 ani, termen, care în opinia sa a fost prescris prin neadresare.

De asemenea susține că fratele său Căpriță Vasile nu a contestat nici decizia Consiliului raional Rîșcani din 11 februarie 2009, prin care a fost aprobată lista victimelor represiunilor politice și în care dânsul nu a fost inclus.

Insistă că în cadrul examinării pricinii în instanța de fond și la examinarea pricinii în ordine apel, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 CEDO.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Căpriță Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în

cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Căpriță Gheorghe asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Căpriță Gheorghe ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul lui Căpriță Gheorghe se consideră inadmisibil.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Tamara Chișca-Doneva